

ΚΑΤΡΙΝΑ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ
μικρά αστέρια

Ο ΙΠΠΟΛΟΚΑΜΠΟΣ

εικονογράφηση
BY LITTLE MISS GRUMPY

Στον ποταμό τον μακρινό, τα ζωάκια ήταν πολλά.
Ζούσαν ήσυχα και ωραία τη ζωή τους,
μέχρι που ένας επισκέπτης
ήρθε να χτίσει μια φωλιά!

«Δεν λέω... Χώρος υπάρχει για όλους!»
είπε **ο κάστορας ο μάστορας**,
«και μπορώ να τον βοηθήσω,
τη φωλιά του να του χτίσω!»

«Για μισό λεπτό!!!» φωνάζει
η νυφίτσα η μουσίτσα.

«Εγώ τέτοιο ζώο δεν έχω ξαναδεί!

Μήπως να μη ζήσουμε όλοι εμείς εδώ μαζί;»

«Κι εγώ φοβάμαι!» είπε **ο μικρός
ο ποντικός**, που ήταν μουστακαλής
και γκρίζος και λιγάκι πονηρός.
«Τον βλέπω και τον ξαναβλέπω
και δεν καταλαβαίνω...
Είναι όμορφος; Είναι άσχημος;»

«Μα είναι απλά μοναδικός!»
τον σταμάτησε **η πάπια**
με τα μεγάλα μάτια.
«Αν δεν του μιλήσουμε,
πώς θα τον γνωρίσουμε;»

«Εγώ λέω να τον διώξουμε!»
πήρε θέση **ο παπαγάλος**,
που στα χρόνια ήταν ο πιο μεγάλος.
«Το ζώο είναι παράξενο!
Δεν το 'χω ξαναδεί!
Εγώ τα παπαγαλάκια μου
δεν τα πάω προς τα εκεί!»

«Θεέ μου... τι αδικία!
Να μην υποδεχόμαστε ένα πλάσμα
που η όψη του δεν μοιάζει με καμία»,
αναστέναξε γλυκά **η ελαφίνα**,
που ήταν λεπτεπίλεπτη σαν πρίμα μπαλαρίνα.

«Μα τι δουλειές να κάνει αυτό στον ποταμό;
Τα χέρια του δεν θα πιάνουν! Και από αυτό
που βλέπω... λέω πως είναι και κουτό!»
είπε θυμωμένος **ο βάτραχος**,
που στα φύλλα ήταν κρυμμένος.

«Παιδιά, γεια σας! Να μιλήσω;
Τα ακούω όλα αυτά που λέτε εσείς
για μένα... αλλά δεν είναι σωστά!
Μπορεί να μη μοιάζουμε,
μα μπορεί και να ταιριάζουμε!
Αν δεν δοκιμάσουμε...
ποτέ δεν θα το μάθουμε!»
είπε γλυκά το πλασματάκι,
τόσο γλυκά, σαν να ήταν τραγουδάκι!

«Τι είσαι επιτέλους θα μας πεις;
Στα βιβλία μου δεν υπάρχουν!
Στον ποταμό μας ήρθες για να ζήσεις...
μα δεν ξέρω αν μπορείς!»
πήρε θέση **η κουκουβάγια**
από του δέντρου την ακρούλα
όπου καθόταν και διάβαζε τα βράδια!

«Είμαι **Ο ΙΠΠΟΠΟΚΑΜΠΟΣ** κι έμαθα από μικρός
σε κανέναν πως δεν μοιάζω, είμαι ξεχωριστός!
Ποιος λέει πως σε κάτι εγώ υστερώ;
Αρκεί να το θελήσω... τα πάντα εγώ μπορώ!
Και αυτό γιατί μεγάλωσα με ένα ποιηματάκι
που λέω απ' την καρδούλα μου
πριν κοιμηθώ... κάθε βραδάκι».

Τι λέτε... Να το πούμε μαζί;
Μπορεί να βοηθήσει το κάθε παιδί!

επαναλαμβάνει το παιδί κάθε πρόταση...

«Πιστεύω σε μένα
αξίζω πολλά.
Όλα τα όνειρά μου
θα βγουν αληθινά.
Αν ξέρω τι θέλω
σ' αυτή τη ζωή
και αγάπη σε μένα
να δίνω πολλή».

